



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXV. Gregorii Papae I. Ad Sabinianum Episcopum Iadertinum.
Obedientiam eius laudat, & ob contumaciam Maximi turbari non debere
suadet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

EPISTOLARVM LIBER VII. 607

dat: vt quanto expectatur eis longa festiuitas, tanto se præparare & eam desiderio feruenti debeant sustinere. Præterea cum omni studio ac diligentia studii tui sit perscrutari, vtrum supradictum monasterium, cui antedicta Domina præest, sufficiens sibi sit, an necessitatem aliquam patiat. Et quidquid in veritate cognoueris, vel quid de his qui baptizari desiderant actum fuerit, nobis subtiliter indicare festina.

Mense Iunio, indictione prima.

EPISTOLA XXV.

GREGORII PAPÆ I.

AD SABINIANVM EPISCOPVM IADERTINVM.

Obedientiam eius laudat, & ob contumaciam Maximi turbari non debere suadet.

Gregorius Sabiniano episcopo Iadertino.

SATIS, frater carissime, de sinceritate tua latifcor, quod eam solliciti discretionis iudicii & vbi obediendum est obedire, & vbi resistendum est resistere, studio sacerdotali cognosco. Cum quanta namque te deuotionis alacritate submiseris his quæ ob culpam præteriti excessus indiximus, literarum tuarum, quas per latorem præsentium direxisti, pagina reserauit. Nec enim poterat aliter a dilecto fratre suscipi, quam a diligente mandatum est. Vnde in omnipotentis Dei miseratione confido, quia ita eius te gratia protegit, vt per hoc etiam ab aliis absolutus, salubriter paruissse te gaudeas. De hoc vero quod se contristari caritas tua Maximi præuicatoris & excommunicati æmulatione signauit, turbari non debet, sed decet vt ad modicum tumentes inaniter fluctus patienter tolerando sustineas, & vndarum spumas perseuerantiæ virtute substernas. Nouit enim patientia leuigare quod graue est, & constantia superare quod fæuit. Animos ergo tuos aduersitas non deiiciat, sed accendat. Audaciorem te in omnibus vigor sacerdotalis ostendat. Nam vera documenta veritatis sunt, promptiorem in duris, & fortiorem se quemquam in contrariis exhibere. Vt igitur rectitudinis robura bono deliberationis suæ nulla valeat impulsione conuelli, mentis gressus in eius petra soliditatem, sicut cœ-

pistis, dirigite, in qua Redemptorem nostrum per totum mundum fundasse nostis ecclesiam, quatenus recta sincer cordis vestigia in deuio itinere non offendant. Ea vero quæ nobis scripsistis, vel præsentium lator coram positus explicauit, nos non credatis negligenter omittere, sed de his omnino solícite cogitamus. Dilectissimo autem filio nostro Anatolio diacono iam & prius & nunc iterum omnia subtiliter indicauimus, hortantes vt quidquid ad utilitatem ac quietem caritatis vestræ vel filiorum vestrorum pertinet, Creatoris nostri auxilio suffragante augere stricte ac studiose festinet. Et ideo fraternitatem vestram nec mœror afficiat, nec inimicitia cuiuslibet affligat. Nam diuinitatis gratia opitulante in proximo adesse confidimus, vt & præfati præuaricatoris & excommunicati præsumptio districtius reprimatur, & vestra quies, sicut desideratis, adueniat. Excellentissimo quoque filio nostro exarcho, qui nobis eum studet commendare, de prauitate ipsius scribere nequaquam omisimus. Presbyterum vero, de quo nos fraternitas tua latoris præsentium relatione consuluit, nulla ratione in sacro ordine post lapsum aut permanere aut reuocari posse cognoscas. Circa quem tamen mitius agendum est, propterea quod commissum facinus facili dicitur professione confessus. Præterea pariter hic portitor quædam ecclesiæ vestræ priuilegia a nostris concessa prædecessoribus intimaui. De quibus scriptis caritatis vestræ nos subtilius volumus informari, vel si qua ex eis scripta in ecclesiæ vestræ scrinio reiacent, eorum huc exemplaria transmitti necesse est, vt quidquid ad honoris vestri reuerentiam vel gentium præfata ecclesiæ pertinet, libenti animo parare possimus. Glorioso autem communi filio domno Marcello, si huc venire voluerit, instantius suadete, quia omnino eum videre desidero. Si vero illic stare elegerit, ita vosei in caritate qua conuenit exhibete, vt affectui ipsius quem circa vos habet respondere, sicut condecet, valeatis. Omnipotens Deus gratiæ suæ dono vos & custodia protegat, & cor vestrum in ea quæ ei sunt placita semper accendat.